

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes naturligvis, at det er utrolig godt og glædeligt, hver gang et menneske kommer i arbejde, hver gang et menneske kommer ud af arbejdsløshedskøen. Selvfølgelig er det det, og derfor synes jeg også, at der er grund til at glæde sig over - uanset hvem der har æren af det - at arbejdsløsheden falder. Det er der i høj grad grund til. Det skal ikke være sådan, at man har problemer med, at man ikke kan bevare pessimismen - det ville dog være forfærdeligt.

Men det er ikke tilfældigt, når vi og heller ikke hr. Jens Peter Verner sen anvendte ordene: arbejde og beskæftigelse. Vi er tilhængere af rigtigt arbejde, hvor man giver folk arbejde på lige vilkår med andre, og det mener vi at regeringen i langt højere grad burde have gjort. Det koster nogle penge, det ved vi godt, i forhold til, at man giver folk beskæftigelse, og det ligger i mange tilfælde i jobtræningstilbudene.

Det er dér, vores uenighed ligger. Vi siger ikke, at det er forkert, at folk kommer i arbejde - tværtimod. Det er det helt rigtige; men vi mener, at frem for at bruge pengene, som man gør det i øjeblikket, til beskæftigelse kunne man bruge pengene til rigtige job. Det er en stor opgave, regeringen har sat sig for, men tidligere var det i hvert fald tit sådan, at det var svært at se en mening med beskæftigelsen.

Når man ikke har kunnet skaffe en række jobtræningspladser tidligere, så hænger det selvfølgelig sammen med, at der måske har været manglende vilje til at følge det op ude omkring i regionerne. Men der er et stort spring fra det, man skulle lave før, til det ambitionsniveau, regeringen nu lægger op til med hensyn til, hvor mange timer der skal skaffes til folk. Så derfor er det ikke givet, at det går så godt med hensyn til, at alle får den beskæftigelse, vi ønsker.

Vores uenighed går altså på, at vi er tilhængere af arbejde og ikke beskæftigelse.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne sige, at ingen bør være i tvivl om, at Fremskridtspartiet også er tilhænger af, at alle kommer i arbejde.

Derfor glædede vi os, da vi hørte statsministerens tale i begyndelsen af dette folketingsår om, at nu skulle der et ordentligt serviceeftersyn ind. Jeg er nødt til at sige, at vi faktisk også har glædet os over, at Venstre og De Konservative i hvert fald har fået sat et rimeligt pænt fingeraftryk på dette forslag.

Nu står der, i hvert fald så vidt jeg kan læse ud af dette lovforslag, at nu skal man til at overholde alle de regler, der rent faktisk har stået i lovene i masser af år. Nu har man altså tænkt sig også fra regeringens side at sige, at reglerne skal overholdes.

Det er egentlig talt meget rart. Man skal tilmed også stå til rådighed, hvis man skal have dagpenge. Det synes Fremskridtspartiet også er et enormt godt skridt fremad.

Det kan godt være, at der er nogen, der synes, at det er lidt sarkastisk udtrykt; men sagen er jo, at der var alt for gode og rige muligheder for at krybe udenom, navnlig når man gik fra den ene kasse til den anden kasse, om det var arbejdskraftformidlingen eller det var a-kassen, eller hvem det var.

Ministeren gav et udmærket svar på, hvordan det var inde imellem de tre ben, at det hele brød sammen. Det var ikke den enkelte arbejdstager, der var noget galt med. Tænk, det er jeg 100 pct. enig med arbejdsministeren i. Det er ikke den enkelte arbejdstager eller ham, der ikke kan få arbejde, der er noget galt med. Det var den måde, lovgivningen rent faktisk blev udført på. Det var den måde, formidlingen blev udført på, det var dér, fejlen var.

Vi kender alle masser af eksempler på arbejdsgivere, der gerne ville have en arbejdstager, men ikke kunne få det, fordi der ikke var nogen til rådighed på daværende tidspunkt, eller også havde de, man havde fået at vide ville komme, været i arbejde i lang tid, og dem, som rent faktisk var til rådighed, fik man ikke noget at vide om af en eller anden fjollet grund. Og det sidste nye var, at de ikke havde fået deres handlingsplan færdig.

Jeg håber og tror, at dette lovforslag i det mindste er en opstramning på disse ting, og derfor mener vi, at det er et skridt i den rigtige retning. Det er ikke stort nok. Vi ville gerne have haft, at når der blev tilbudt et job, skulle man tage det, ellers ville man miste sin ret til dagpenge i en karantæneperiode.

Det vil jeg selvfølgelig arbejde positivt med i udvalget og prøve at se, om jeg kan komme igennem med et ændringsforslag dér. Men ellers vil jeg sige, at jeg er meget glad for, hvad blandt andre Venstre har sagt om, at dette er det gule kort til at få det til at fungere, og hvis ikke det fungerer til september, tages det røde kort op, og så kommer der helt nye boller på suppen.

Med disse ord håber jeg på en positiv udvalgsbehandling, og jeg vil også være villig til, at vi skal gøre det så hurtigt som muligt.